

Amparanoia, explosió de sentiment i agraïment

La cantant de Jaén celebra vint anys del seu disc de referència, 'El poder de Machín', amb l'àlbum col·laboratiu 'El coro de mi gente'

Amparanoia | Bernat Almirall

«*El coro de mi gente* (Sonde3, 2017) és un àlbum de celebració dels vint anys de l'èxitós *'El poder de Machín'* (Edel Music, 1997), el disc amb el qual **Amparanoia** va despuntar a l'escena mestissa. A *'El coro de mi gente'* canta, entre d'altres col·legues, "Hacer dinero" amb **Joan Garriga**, "En la noche" amb **Manu Chao**, "Ella baila bembé" amb **Marinah (Ojos de Brujo)** i la irreverent ranxera "Que te den" amb **La Pegatina**.

Amparo Sánchez és una cantant nascuda a Jaén, crescuda a Granada, estrenada a Madrid i des de fa anys resident a Sant Pere de Ribes i actualment a Barcelona. Avui explica a EDR com va sorgir aquest nou tema que signa com el seu alter ego inicial, **Amparanoia**, i que és l'únic inèdit del nou àlbum homònim, «*El coro de mi gente*»: "És una cançó que neix quan estava amb els gossos passejant i em va venir la tornada, vaig agafar de seguida el telèfon mòbil, beneïdes notes de veu!, i vaig gravar ‘*El coro de mi gente habla de paz, de unidad, positividadaad, el cooro*'. Em va venir així tot seguit".

La necessitat de ser positius està a la base de la cançó: "Jo venia reflexionant molt sobre la positivitat perquè *l'abuela* Margarita sempre diu que les paraules que no ens agraden és millor no dir-les, perquè les nostres cèl·lules les reconeixen. Era un moment que jo notava que estava

tot molt desunit, no positiu... i em vaig dir, que no, que nosaltres som pau, que tots som un. I amb aquests conceptes vaig fer la cançó. Com ens ensenjem coses que fem amb en **Macaco**, li vaig ensenyar, li va agradar un munt i em va dir, vinga va, anem a fer una versió junts!".

Amparanoia Foto: Bernat Almirall

Explica Amparo el que ha suposat ajuntar els seus antics companys al nou disc, des de **Manu Chao** a **Macaco**: "Si quan estava gravant *El poder de Machín* m'hagués dit una bruixa amb la seva bola de cristall que vint anys després li faria un homenatge i els meus amics i amigues en farien versions, no m'ho crec". "Tampoc quan va sortir l'àlbum vaig pensar que tindria l'acollida que va tenir, la difusió que ha tingut fins ara, l'actualitat del seu discurs musical, la seva frescor, en la seva alegria i rebel·lia", afegeix.

"Cada vegada que rebia una versió plorava d'alegria. Era tot una explosió de sentiment i d'agraïment", s'emociona Amparanoia. I és que a més de **Joan Garriga**, **Marinah**, **Manu Chao** o **Macaco**, els artistes que li han enviat les versions són ni més ni menys que **Depedro** ("Somos viento"), **Aterciopelados** ("Dolor, dolor"), **La Pegatina** ("Que te den"), **Chambao** ("Mar estrecho"), **Sergento García** ("El destino"), **Fito Cabrales** ("La fiesta"), **Calexico** ("Iluminando"), la **Broken Brothers Brass Band** ("La semana"), amb producció de Kaki Arkarazo i **Fermin Muguruza**, **Mouss** i **Hakim de Zebda** ("Caravane"), els argentins **Los Aggrotones** i **Sergio Rotman** (**Los Fabulosos Cadillacs**) ("You Know What I Mean") i **Esne Beltza** ("Buen rollito").

Amparanoia Foto: Bernat Almirall